

ДИНАМИЗМЪТ НА СВЕЩЕНИЯ КОРАН |

<http://www.islambg.com/Коранът/ДИНАМИЗМЪТ-НА-СВЕЩЕНИЯ-КОРАН.html>

April 7, 2012

Една от важните черти на мъдростта на Корана е, че тя не е статична или суха, а е преизпълнена с динамика, която буди съзнанието и пречиства сърцето. Тази мъдрост съдържа сила на внушенията, засвидетелствана както от историческите факти, така и от самия Коран. Когато Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари!) отправил за пръв път призива на Аллах, неговата единствена сила била Коранът и единствената му мъдрост била мъдростта на Корана. Всепроникващият динамизъм на Корана е могъщ и непреодолим.

Съществуват много примери, които показват, че най-динамичните личности и най-убедителните аргументи не могат да постигнат динамичната мъдрост на Корана. Всевишния Аллах говори за Корана като за дух и живот, с който рабите на Аллах се насочват към Правия Път.

“Ако бяхме низпослали този Коран върху планина, щеше да я видиш смирена и разцепена от страх пред Аллах. Тези примери ги даваме на хората, за да размислят.”[59:21]

Практичността на Корана

Друга важна черта на Корана е неговата практичност. Той не се ограничава в пожелания, неговото учение не иска невъзможното, не плува по розовото течение на недосегаеми идеали. Коранът възприема човека такъв, какъвто е в действителност и го поощрява да стане такъв, какъвто трябва да бъде. Той не определя човека като безпомощно или безнадеждно създание, осъдено от рождението до смъртта и потънало в грях от люлката до гроба, а го разглежда като благородно, честно и достойно създание.

Практичността на учението на Корана се утвърждава от примера на Мухаммед и мюсюлманите през вековете. Характерният подход на Корана се състои в това, че неговите традиции имат за цел общото благополучие на човека и се базират в обхвата на неговите възможности.

Умереността на Корана

Третата характеристика на Корана е умереността и хармонията между Божественото и човешкото, духовното и материалното, индивидуалното и колективното и т.н. Коранът отделя внимание на всички факти от живота и всички потребности на човека, и се занимава с тях по такъв начин, че да го подпомогне да осъществи благородните цели на своето съществуване. С този умерен подход Коранът нарича мюсюлманите *“общност по средата”*[2:143]. И в рамките на това средно положение мюсюлманите се наричат *“най-добрата общност, изведена за хората, те повеляват одобряването и възбраняват порицаването, и вярват в Аллах.”*[3: 110]

Мъдростта на Корана изпълнява своята задача в три основни измерения: вътрешно, външно и възвишено. Вътрешно тя прониква в дълбините на сърцето и достига до най-тайните кътчета на съзнанието. Тя има за цел трайно да култивира отделния човек отвътре. Това вътрешно проникване е различно и много по-дълбоко от проникването на всяка друга законна или морална система, защото Коранът говори от името на Аллах и отнася всички неща до Него.

Външната функция на Корана обхваща всички области на живота и покрива всички аспекти на

човешките взаимоотношения от най-личните въпроси до сложните международни отношения. Коранът достига до области, непознати за никоя светска система или за светски морални принципи, и недостижими за никоя популярна религиозна доктрина. Забележителното при Корана в това отношение е, че той се занимава с човешките дела по такъв начин, че да им придаде божествен дух и морален облик. Той прави така, че присъствието на Аллах да се чувства във всяко дело и хората да Го чувстват като първоизвор на напътствието и като крайна цел на всички дела. Коранът е духовният водител на човека и неговата система от закони. Той определя неговите морални норми, а освен всичко това, Коранът съдържа философията на човешкия живот.

Висшата функция на Корана се фокусира върху Единия, Всевишния Аллах. Всичко, което е било, е или ще бъде, трябва да се разглежда през този фокус – активното присъствие на Аллах във вселената. Човекът е просто довереник в обширната вселена на Аллах и единствената цел на неговото създаване е да служи на Аллах. Това не е претекст за уединение или пасивно оттегляне от живота. То е открит призив към човека истински да въплъти на земята прекрасните качества на Аллах. Когато при изпълнението на своята висша функция Коранът насочва вниманието към Аллах, той разкрива пред човека нови хоризонти на мисълта, напътва го към идеала за висока нравственост и го запознава с Вечния първоизвор на мира и добрината. Осъзнаването, че крайната цел на човека е само Аллах, е революция на фона на популярните тенденции в човешката мисъл и на религиозните доктрини, революция, целта на която е да освободи съзнанието от съмнението, душата – от греха, и съвестта – от робството.

Мъдростта на Корана призовава към истината в мислите и добрината в действията, към единство на целите и към добрите намерения.